

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

VIII. Exemplar epistolæ scriptæ ab imperatore Marciano Alexandrinis
monachis, per Ioannem decurionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

fidei pietate, in irritum mittimus, & per auctoritatem beati Petri apostoli, generali prorsus definitione cassamus; in omnibus ecclesiasticis his legibus obsequentes, quas ad pacificationem omnium sacerdotum per trecentos decem & octo antistites Spiritus sanctus instituit: ita ut etiam si multo plures aliud quam illi statuere, decernerent, in nulla reuerentia sit habendum, quidquid fuerit a prædictorum constitutione diuersum. Prolixitatem itaque epistolæ meæ, qua necesse habui explicare quid sentiam, rogo ut per fratrem & coepiscopum meum Lucianum, qui, quantum in ipso est, sollicitudinem susceptæ legationis est fideliter executus, & per filium meum Basilium diaconum, pietas vestra dignanter accipiat. Et quia moris vestri est, pro pace & vnitatem ecclesiæ laborare, fratrem meum Anatolium episcopum ex vestra insinuatione dilectum, salubriter in his quæ ipsi profutura sunt, continete; ut gloria clementiæ vestræ sicut magnificatur de fide reparata, ita prædicetur de ambitione cōpressa. Data xi. Kal. Iunii, Herculano viro clarissimo consule.

VIII.

Exemplare epistolæ scriptæ ab imperatore Marciano Alexandrinis monachis, per Ioannem decurionem.

IN nullo quolibet modo delinquere, proprium est Dei omnium, Dominiq; cunctorum: sapientium autem virorum est, quando, cum sint homines, est eis impossibile non peccare, ut dum peccauerint, repente poenitentiam agant, ut poenitendo vitia corrigant. Nam permanere in peccatis, & in eis exerceri, & festinare malo malum accumulare, omnino malignum & valde vesanum est. Quod aliquos Alexandriam, eique vrbi vicina loca habitantes reuerendissimos monachos passos esse cognouimus: & credentes non per simplicitatem morum hoc eos pertrulisse,

Ανήτυπον θεῶν γραμμάτων τῆς δι-
κεσάτου βασιλέως Μαρκιανου,
πεμφθέντων τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
μονάζουσιν.

Το μηδὲν μηδαμῶς ἀμδρτεῖν ἰδὼν
ὑπάρχει τῆς τῆς ὅλων θεοῦ καὶ
θεοῦ. τῆς δὲ σωεπιῶν ὅστιν αἰ-
δρῶν, ἐπειπὲρ αἰθερῶν ὄντας οὐχ οἶόν
τε μὴ πῆαιεν, τὸ ἀμδρτήσαντας αὐτίκα
μεταμελείδαι, καὶ διορδοδαί τῆ με-
ταμελεία τὰ σφάλματα. τὸ δὲ ἴπ-
μδρτεν τοῖς πῆαισμοσι, καὶ τούτοις ἐπα-
γωνίξεται, καὶ ασοῦδαξιν κακῶ τὸ κα-
κὸν ἴπσωρβειν, παμπονήρου ἰνὸς καὶ
λίδου ὄξερηκός ὅστιν. ὁπὲρ ἰναὶς τῆς
τῆς Ἀλεξανδρείαν, καὶ πῶρ αὐτίκω οἰκου-
πων διλαβῶν μοναχῶν πῆπονδῶναι μα-
δόντες, καὶ νοήσαντες, μὴ δι ἀπλοστῆτα
ἴσπων τῆ το αὐτῶν ἴστομεδμκῆναι,

*ca defen-
dere,

ANNO CHRISTI 451.

θεοις ἐχρησάμεθα ζεφύμασιν, ἀ δη-
λοδοσι τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ὅτι
πομπὰ πᾶσι ἡ ἀγία καὶ καθολικὴ συνό-
δος ἡ ἐν Καλχηδονί ἡμοῦν, ὡς ἐπὶ
ἀποστολικῶν πίστιν οὐδὲν ἐκαγοτάμησε.
διὰ πάντων δὲ τῆς Ἀθανασίου, καὶ Θεοφί-
λου, καὶ Κυρίλλου, καὶ ἑὸν ἀλαβοῦς μνήμης
ἡμοῦν ἐπισκόπων τῶν Ἀλεξανδρείων
μεγαλοπύλου, ἀκολουθήσασα διδα-
σκαλίᾳ, καὶ εὐχὴ μὴ τῆς Εὐτυχίου βλα-
σφημίας, οὐδὲν ἔφρον ἢ τῆς Ἀπολινα-
ρίου φρονοδοῦς ἀσέβη διδαγματῶν ὡς ἐ-
κολε δὲ καὶ τῆς Νεσερίου δυσεβείαν. * ὡς
ἐκείνου πεμψθεὶς πολεμῆσαι τῆς ἀγίας
καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, ἐδὲν ὡς ἐπὶ διαπερ-
πέσαι Φαῦλον, εἰ τῆς Εὐτυχίου δυσεβείαν
μυμήσοιτο. ὅς καὶ τῆς ἑσέβειας τῆς ὀρθοδό-
ξου ἀρρησίας ἐπαπέσει, ἐπὶ τῶν μὴ Φα-
τῆρον τῆς Ἀληθείας ἀλλότριον, μμη-
πὶς δὲ εἶπὶ τῆς θεομάχου γνάμης Ἀπο-
λιναρίου, καὶ Βαλεντινίου, καὶ Νεσερίου
σπουδαζῶν συνοφανῆς ἀντικριστο-
δικημῆδος τῆς περὶ τῆς Καλχη-
δονέων πόλιν συγκροτηθείσης διὰ τῆς περὶ
τῆς πίστεως ἡμετέρας νόμου ἀνω-
πείτης συνόδου, ἢ τῆς τριακοσίων δεκά-
καὶ ὀκτωῦ ἀγίων πατέρων περὶ τῆς σύνο-
δοῦ τῆς πίστεως τὸ σύμβολον ἐβεβαίω-
σεν, οὐδὲν καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας ἢ μείωσιν
τῆς τῆς αὐτῶν ὁσίων πατέρων διδα-
σκαλίας ἐναλλάξασα. Εὐτυχὴ δὲ, ὡς
τῆς ἀληθείας μαχητὴς, καὶ τῆς πίστεως
πυρασάλβου βιβληθέντα, ἀλλότριον
εἶπὶ τῆς τῆς ὀρθοδόξου ὀνόματος δικασί-
ασα. οὐ τῆς μετῆρας καὶ ῥητορικῶν
πόλιν Θεοδοσίου αἰολογῶν, καὶ τῆς
λαμβάνει μὴ τῆς Γαλασίνων χώραν,
ἀπατᾷ δὲ ὡς ἐκ εἰδότης, ἐπερὶ αὐτῆς
ἐπέσει διδονμάτῶν παρά τῆς ἀγίας
συνόδου πλάττομεν. ἔφησε γὰρ,

diuinis literis vfi sumus, decla-
rantibus orthodoxam nostram
fidem : & quia sancta catholica-
que Synodus quæ Calchedone
facta est, circa apostolicâ fidem
nihil penitus innouauit ; sed per
omnia Athanasii, & Theophili,
& Cyrilli, reuerendæ memoriæ
Alexandrinorum pontificum,
secuta doctrinam, damnauit
quidem Eutyichis blasphemiam,
nihil aliud sapientem, quam A-
pollinariî impiam doctrinam :
abscidit autem & impietatem
Nestorii.* Ab illo missus oppu-
gnare sanctam & orthodoxam
fidem, nihil se mali facere puta-
uit, si Eutyichis impietatem imi-
taretur, qui contra piam ortho-
doxorum religionem infurre-
xit, æmulans quidem Photinum
a veritate alienum, imitator vero
esse studens Deo repugnantis
sententiæ Apollinariî, & Valen-
tini, & Nestorii ; calumniator a-
perte ostensus sanctissimi Con-
ciliî, quod nuper propter fidei
ardorem in Calchedonensium
vrbe nostro nutu congregatum
est, quod trecentorum decem &
octo sanctorum patrum symbo-
lum ad constituendam fidem e-
ditum confirmauit ; nihil, vel
addendo, vel minuendo, immu-
tans ab eorumdem sanctorum
patrum magisterio : iustum ve-
ro censens, vt Eutyches qui ve-
ritatem oppugnaret, & fidei flu-
ctuationem afferre cuperet, a
nomine orthodoxorum alienus
esset. Cuius improbam ac teme-
rariam præsumptionem Theo-
dosius sequens, in Palæstinorum
regionem se confert, circum-
uenit ac decipit ignaros, alia
pro aliis sanctam Synodum do-
cuisse fingens. Afferuit enim,

Hec non co-
barent cum
superioribus,
& aliquid
desse vide-
tur tam in
Græco, quam
in Latina
interpretatione,
quæ ab
hoc loco vs-
que ad finem
desumpta est
ex ms. eod.
Vat.

quod ipsa sancta Synodus duos filios, & duos Christos, & duas personas adorari docuerit, quodq; contra symbolum sanctorum patrum fidem interpretata sit. Cumq; inde multitudinem hominum deceptorum collegisset, simplicium, vt ita dicam, imperitiam adiutricem nactus, Aelensium urbem inuadit, incendia domorum perpetrans, cædes religioforum hominum, liberationes eorum qui summis criminibus conuicti essent: quibus facinoribus, religionis opinionem aucupans, periculose auctoritatem sibi arrogauit: & perfringens carceres, vt fontibus, quantum in ipso esset, iudicio ereptis, omnibus, vt ita dicam, flagitiorum ac scelerum liberam facultatem præberet. In ipsam porro sanctionē & maiestatis nostræ leges peccans, portas vrbs clausit, sibi que episcopatus, præter omnes certe leges, nomen vsurpauit, sanctissimo Iuuenale & superstite, & in ipsa vrbe degente: diuina simul & humana iura violans & conturbans. Hinc ad atrociora progrediens, omnes Palæstinæ sanctissimas ecclesias atque vrbes in grauiora mala incommodaque adducit, cædes designans reuerendissimorum episcoporum, in nonnullis vero urbibus quos sibi libuisset ordinans. Infana enim audacia vsus, iussit episcopos ciuitatum iusto pridem suffragio ex diuinis regulis creatos, alienos, vt ipsi quidem visum est, a sacerdotio haberi, sedibusque quibus assignati fuerant, expelli. Bello autem sanctissimum episcopum Iuuenalem oppugnat, per immisissam

ὡς ἡ αὐτὴ ἀγιωτάτη συνόδος δύο υἱοὺς, καὶ δύο Χριστοὺς, καὶ δύο προσώπα προσκυνοῦντάς ἐδοξμάτισε, καὶ ὡς ὑπενανήον τῶ συμβόλου τῆς ἀγίων πατέρων τῶ πᾶσι ἠρμυλώσεν. ἐν τούτῳ τε αὐτῷ πλήθος τῆς ἀπαπιστῶν ἀρεσί- σης, καὶ τῶ τῆς ἀφελῶν, ὡς εἰπεῖν, ἀ- γνοίαν κησάμηνος σύμμαχον, τῶ Αἰ- λείων κατατρέχῃ πόλιν, ἐμπρησμοὺς οἰκιῶν, φόνους βίλαβων ἀνδρῶν, ἀφέ- σης τῆς ἐπὶ τοῖς ἐξαίτοις ἐκλήμασιν ἐαλωκότων βλαμῶν· δι' ὧν βίλαβοὺς πύ- ρος δόξαν εὐφρομένης, ἐπικινδύως πύ- ρῶν τε καὶ τῆς εἰρητικῆς ἀναρρήτης, ἵνα τῆς ὑποβιθῶν, τὸ γὰρ ἐπ' αὐτῶ, τῆς δὲ κησ ἐλάβετο δέντων, πᾶσιν, ὡς εἰπεῖν, τῶ πλημμελεῖν ἀνθρώπων παράρη· τὴ βύχρειαν. καὶ εἰς αὐτῶ δὲ τῶ καδο- σίωσιν καὶ τῶ τῆς ἡμετέρας θεότητος νό- μοις ἔξαμφοτῶν, ἀπέκλεισε μὲν τῆς πόλεως τὰς πύλας, ἐαυτῶ τε τὸ τῆς ἐπι- σκοπῆς βεβαίως παρὰ πάντας τῶν κα- νόνας ἐνεχρίρισεν ὄνομα, Ἰουβενάλιου τῆ ὁσιωτάτου καὶ ἀεικότου, καὶ ἐπὶ τῆς πό- λεως τυγχάνοντος, ὁμοῦ τῶ τῆς καὶ τῶ ἀνθεσπῆνα χραίων τε καὶ συγχεῶν δὲ- κωμα. ἐν τούτῳ τε ὁ δὲ βαδίζων ἐπὶ τῶ χείρονα, τὰς καὶ τῶ Παλαιστίνῳ πύ- σης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας καὶ πόλεις τοῖς μέγιστοις ἀεὶ βλάβη κακοῖς, τῶν μὲν βίλαβῶν ἐξαίτοις ἐπισκοποῦς ἀναρῆσαι παρασιβάζων, ἐν δὲ τῆς χροτονῶν οὐς ἐβούλετο. προσέτατι τῆς, μανιώδῃ τῶ θράσος κερσημῆος, τῶν πάλαι ψή- Φω δὲ καὶ τῶ τῶν κανόνας τῶ πό- λεων ἐπισκοποῦς, ὡς αὐτῶ παρέση, ἄλ- λοτελοῖς τῶ ἱεροσύνης καδίσαι δα, καὶ τῆς θεῶν οὐς ἐκκληροθησεν, ἀπελά- νεσαι. ἐπὶ στρατῶν τῶ Ἰουβενάλιου τῶ ὁσιωτάτου ἐπισκοπῶ πυντεχῶν δια τῶ

ANNO CHRISTI 451.

πεμφθέντος πλήθους ἢ αἰρέσεων αὐτῶν
παραμαρτυρήσαντες· οὕτω γὰρ ἄετο,
βεβαίως μὲν κατέξεν τὴν οὐδὲν ἀπὸ
πρωτοκλήτου ἐπισκοπῆν, καπορθώσαν
δὲ τελείως τὰ τῆς οἰκείας ἐπιχρησεως.
Ιουβενάλιον μὲν οὐκ ἴσως ἔπειτα
ἐπίσκοπον ἢ τὴν ἀγία τελεῶν, καὶ ὡς τὸ
πρωτόμακρον ἔδειξε, τὸ πρὸς τὴν πίσιν δια-
ρῆν διέσωσε· Σεβηριανὸς δὲ ὁ τῆς ὡ-
λαβοῦς μνήμης ἐπίσκοπος τῆς Σκυθο-
πολιτῶν, ἀμὰ ἐτῆρος αὐτῶν κείνου δυσ-
σεβῶς αἰμαρῆς, πρὸς τὸν Θεοδοσίον
κατέστη μακρίας· ταῦτα καὶ τὰ τούτων δι-
νόματα Θεοδοσίον Θεοδοσίον, ἵππῶν ἵππῶν
κατ' αὐτὸν ἀπάντων ἵππῶν ἡμετέρας κρα-
τῆς γνωροδέντων, πανταχόθεν ἀνιχνύ-
σιν αὐτῶν τοῖς αὐτῶν δόρυφόροις καὶ ἵπ-
κακῶν κοινωνοῖς προσεταχθῆναι, δραπε-
τῆσαι μὲν ἐκ τῆς Γαλατικῶν, ἡ δὲ οὕτω
διέσκηκεν αὐτοῖς ἐπιδοχῆς τοῖς πρῶ-
μασιν, ὡς ὑπηρετῆς καὶ πρῶτος ὡς
ἀνιχνύσιν γέροντες· πόποις δὲ ἐκ τούτων
ἀμείνων, τῶν μὲν ἀγνοῦντας ἐκκλη-
σίας διαταραχθῆναι, ἑὸν δὲ πρὸς τὴν
ἀπλουτέροις ἔτερε πρὸς τὴν ἀληθῆσαν
φρονεῖν, καὶ δυσσεβῶς τὸ δεῖον εὐρησκῶν
παρασκευάζων, οὕτως, ὡς ἐμαρτυροῦμεν,
τὸ τῆς ὡλαβοῦς οἰκηθῆσαν, καὶ τοῖς
ἀγίοις ἀνδράσι βαπὸν, Σινᾶ κατελί-
φεν ὄρος ἐν ᾧ τὰ παρ' ἡμῶν, φίλα μὲν
τῶν κρείττων, παρὰ δὲ ἡμῶν πᾶσις ἀξία
ἡμῶν, ἵδρυται μοναστήρια. καὶ δι' ὧν
ἐν αὐτῶν λαοδανῶν ἐπὶ μελετῶν καὶ τῆς
ορθοδοξίας, καμρὸν αὐτῶν γνήσεσθαι
προσοδικᾶ. διὰ κείνου μὲν οὐδὲ εἰς
λόγος· ἐπεὶ ἄρ' οὐδὲ τῆς ἡμετέρας τῆς πε-
πλημμελημένων αὐτῶν τε καὶ τοῖς αὐτῶν
δρυφόροις, βίροισις ἀν' ἡμῶν ἀξίον.
τὸ δὲ ἡμετέρας κρῆτος, εἰ καὶ λίαν τε-
ταρῆσαν, ὡς οὐδὲν ἴστω τὸ πονηρὸν καὶ

vndique multitudinem eadem
eius moliens. sic enim autuma-
bat, episcopatu se nihil ad ipsum
pertinente esse potiturum, co-
natulque suos tandem procef-
suros. Iuuenalem quidem san-
ctissimum episcopum & sancta
Trinitas, & vt res ipsa ostendit,
fidei constantia seruauit: at Se-
uerianus pia memoriae episco-
pus Scythopolis, vna cum aliis
pro illo nefarie interemptus, ve-
laniae Theodosii fuit parergon
atque * additamentum. Hæc &
his tetriora ausus Theodosius,
postquam allatis ad potestatem
nostram eius facinoribus, vnde-
cumque ipsius vestigiis inquiri
vna cum satellitibus suis, scele-
rumque sociis, est iussus, e Palæ-
stina quam sic affecerat, profu-
git, rebus ipsis ostendens, mini-
strum se ac præcursorem Anti-
christi fuisse. Loca porro e locis
identidem mutans, sanctissimas
perturbans ecclesias, idque stu-
dens, vt qui in fide simplicio-
res sunt, aliena a veritate sen-
tiant, impieque diuinitatem col-
lant; in montem Sina (vt certio-
res facti sumus) domicilium re-
ligionis, quo sanctis viris aditus
est, peruenit; in quo a vobis ex-
orta, cara Deo, ac digna qui-
bus nos omnem honorem ha-
beamus, sita sunt monasteria: v-
bi latitans, meditatatur etiam or-
thodoxiam oppugnare, & oc-
casionem sibi fore sperat. Atque
illius quidem nulla iam haben-
da est ratio; quandoquidem nec
* designatorum ab eo ipsiusque
satellitibus facinorum poenæ di-
gnum modum quisquam inue-
nire potest. Nostra autem po-
testas, quamuis admodum con-
fudit, perniciosam ac Deo re-

* quoddam aliud agens opus.

* commissio- rum

pugnans Theodosii sententiam nullo modo posse commovere vestrae fidei stabilitatem; tamen ne demonis opus, cuius ille est administer, praeter vestrum nostraque; potestatis propositum, quidquam valere queat, decrevit vestram reuerentiam per has sacras literas hortari, vt tam nefarium hominem, alienum ab orthodoxa fide, hostem sanctissimarum ecclesiarum, vna cum ipsius adiutoribus vndique inuestigatum tradatis prouinciae rectori, vt in maximum gloriosissimi magistri militum orientis, exconsulis & patricii, iudicium adducatur: non vt tor flagitiorum poenam suscipiat, sed vt in posterum certe religiosas & circa numen diuinum simplicius affectas animas, ad perniciosam loca omnia circumeundo, inescare desinat. Sciat enim reuerentia vestra, nos vsque a maioribus orthodoxam fidem colere, ac diuinis scripturis edoctos sanctam Trinitatem adorare, trecentorum decem & octo almae memoriae patrum symbolum amplecti, id sequi, iuxta id credere: Photini, & Apollinarii, & Valentini, & Nestorii, & Eutychis, & aliorum, quotquot contra symbolum sentire decreuerunt, scelus aspernantes, credentes vero Dominum nostrum ac saluatorem Iesum Christum de Spiritu sancto & Mariae virginis deiparae natum esse; profitentes vnum ac eundem filium Iesum, Deum perfectum & hominem perfectum eundem; Deum vere & hominem vere eundem; nulloque modo diuisum, aut separatum, aut conuersum saluatorem Christum

θεομάχον Θεοδοσίου φρόνημα τὸ ἅλ-
 λως ἐβεβαίωσαν ἐν ὑμῶν σφραγιθεύσαν
 πίστιν παρασελεύσασαι διωθήσεται, ὁμοίως,
 ἵνα μή τι τῶν δαίμονος ἔργων, ὡς διακονεῖ-
 ται, παρὰ τὸ ὑμῶν τε καὶ ἡμετέρου κρᾶ-
 τος ἀερόθεν ἰσχύσει διωπθῆ, ποῖς δὲ
 ποῖς θεοῖς γραμμασι τὸ ὑμετέραν ἀε-
 ρεπὴ βλάβειαν, (Θ) οὕτως αἰδοῖται καὶ
 τῆς ὀρθοδοξοῦ πίστεως ἀλλότριον, τῆν τε
 ἀγιοτάτων ἐκκλησιῶν πολέμιον, ἀμα
 ποῖς ἀπὸ σωεργείας πανταχοῦ ἀνι-
 χυθῶντα παραδουῶναι τῷ τῷ ἐπιτροχῶν
 ἰθὺσιν, εἰς τὸ μέγιστον τῶν ἐκδοξοτάτου
 στρατιάρχου τῷ ἐὼ δὸν ὑπάτων καὶ πα-
 τερικίου διασηλείον ἀρχιεπίσκοπον· οὐχ
 ἵνα δίκην ὑπόβη προσύτων, ἀλλ' ἵνα τῷ
 λοιποῦ γυνῶν τῶν βλαβεῖς καὶ ἀεὶ τῷ
 θεῶν ἀφελῆσθαι διακείδρας, ἐκ τῶν
 ἀελοῦσιν ἐπ' ὀλέσθαι τῶν οὐκ αὐτῶν
 κατὰ λαλοῖ, δελεάζει πάντων) ψυχῶν.
 ἴσα τῆν ἡμετέραν βλάβειαν, ὡς ἡμεῖς
 ἐκ ἀερόθεν τῆς ὀρθοδοξοῦ πίστεως γε-
 γροῦτες, καὶ τῶν θεῶν γραφῶν τὸ ἀγίαν
 πελάδα ἀεροσικωῖν διδραχθέντες, τῆν
 τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ τῶν ὁπίας μνή-
 μης πατρῶν τῶν σύμβολον ἀσπασίμῶν.
 οὕτω βαδίζοντες, (καὶ κατὰ αὐτὸ πιστεύον-
 τες, πλὴν τῶν Φωτινοῦ, καὶ Ἀπολλινάριου, καὶ
 Οὐαλεντίνου, καὶ Νεστορίου, καὶ Εὐτυχίου,
 τῶν τε ἄλλων πάντων, ὅσοι τῶν συμβόλων
 ἐναντία φρονεῖν ἐγνώκασι, διατίθειαν
 ἀπωδοῦμοι, πιστεύοντες ὅτι (Θ) δεσπῶ-
 τὴν ἡμῶν καὶ σωτήρα Ἰησοῦ Χριστὸν ἐκ
 πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρ-
 νης τῆς θεοτόκου γενέσθαι· καὶ ὁμοουσιώ-
 τες ἑνα καὶ (Θ) αὐτὸ ὄν Ἰησοῦ, θεὸν τέ-
 λει (Θ) καὶ ἀνθρώπον τέλει (Θ) αὐτὸν, θεὸν
 ἁληθῶς καὶ ἀνθρώπον ἁληθῶς (Θ) αὐτὸν,
 ἐκ γενεῆς ἀπὸ μητρὸς ἁγίας, ἢ χωρὶς με-
 ν (Θ), ἢ τρεπόμενον, (Θ) σωτήρα Χριστὸν

49.

ANNO
CHRISTI
451.

προσκυωδωμ διαπαντος, εν ταυτη
τη πιστι ασφαλδτως μηδεν διζωμμοι,
αιαδεμαπιζοντες φανεροσ εδν λεγον-
τας δυο υιοι, η δυο Χριστοι, η δυο
προσωπα, η ειποντας, η γραφαντας,
η και λεγον Τελμωντας. Ιω'ινα προ-
ειρημηδην αγωνατιν πιστην, δληθη και
ορθοδοξου ουσαν, και η κτ* Καλχη-
δονιαν εναρχου συκροτηδισα αγων-
ατη σωδοσ εβεβαωσε, συμφω-
νω χρησαμην περ των διανη και
ορθοδοξου θρησκειαν φρονηματι, και
των Ευτυχιου μονου κεροδοξιαν ομο-
γνωμονι τοις αγιοις πατεροι ψηφω
καταδικασσα.

* f. Xaa.

iugiter adoramus. In hac fide
Deum precamur vt stabiliter
maneamus, aperte anathematiz-
antes eos qui duos filios di-
cunt, aut duos Christos, aut duas
personas; vel qui dixerunt, aut
scripserunt, aut praesumunt di-
cere. Quam quidem sanctissimam
fidem, quae vera est atque
orthodoxa, sanctum Concilium
firmavit proxime Calchedone
celebratum, vno ore vnoque
sensu religionem sanctam & or-
thodoxam colens; peruerfam-
que folius Eutyichis opinionem
condemnauit suffragio cum san-
ctis patribus sentiente.

EIVSDEM EPISTOLAE MARCIANI

imperatoris altera versio, quae usque ad verba illa, Abscidit
autem & impietatem Nestorii, eadem est cum superiori,
Graeco textui, cui respondet, apposita: exinde vero nihil cum eo
commune habet.

& venerabile symbolum trecentorum decem & octo san-
ctorum patrum qui in Nicæa conuenerunt, integrum
per omnia custodiuit, neque imminutione, neque adie-
ctione vexatum. Et credit quidem nostra tranquillitas,
sanctas literas nostras, nec non & praecipua propo-
sita du- dum in Alexandrinorum magna ciuitate, sufficere ad per-
suasionem eorum qui nescio quo modo adhuc dubitant,
eo quod nihil innouatum sit a sancto catholicoque Con-
cilio, & quatenus nullus de cetero dubitaret, huius rei
gratia relinquatur. Neque enim quemlibet ita simplici-
orem esse credimus, vt legens tantas doctrinas, sic cla-
re pronuntiantes fidem orthodoxam, haecenus in ipso
errore permaneat. Si vero fortasse sint aliqui (quod
non credimus) in sitam nobis clementiam non sequen-
tes, volumus iterum eis per has sacratissimas literas no-
stras certissime satisfieri: quia sanctorum & venerabi-
lium patrum doctrinas sequens sanctissima catholicaque
Synodus, cuncta disposuit, & Eutyichis quidem peremit
impietatem; quem Dioscorus est secutus, & alii quidam,
Concil. Tom. 9. Ff ij

* f. sim-
plicem

qui libros Apollinaris non dubitauerunt plebi dispergere, vocabula sanctorum patrum eis attribulantes, quatenus ad plenum simplicium mentes sua falsitate deciperent. Confirmavit autem trecentorum decem & octo sanctorum patrum in Nicæa conuenientium venerabile symbolum, nihil nec auferens, nec adiiciens, secundum quod baptizata nostra tranquillitas ab ætate adolescentiæ sapit, & vt in eo consistat, exoptat; credens Dominum nostrum & saluatorem Christum filium Dei vnigenitum, coæternum & consubstantialem Patri, propter nos & propter nostram salutem humanatum, natum ex Spiritu sancto & Maria virgine Dei genitrice, & esse Deum & hominem vere eundem, non alium & alium (absit hoc) sed vnum eundemque, nullo modo partitum, aut separatum, aut conuertibilem. Eos autem qui dicunt, aut aliquando duos filios, aut duas personas, etiam nos tamquam Dei inimicos abominamur & anathematizamus. Hæc igitur & nunc agnoscentes, si qui forsitan estis adhuc falsitate decepti, ad veritatem recurrere festinate, nefandis vosmetipsos, & Canonibus contrariis collectionibus abstinentes, ne super hoc, quod animas vestras perditis, etiam legali castigationi subdamini: vnite vero vos omnes sanctissimæ & catholicæ orthodoxorum ecclesiæ, quæ vna est, sicut & venerabiles definitiones patrum nos docent. Hoc enim agentes, animam quidem vestram saluti donabitis, Deo vero cunctorum quæ sunt placita facietis; sed & nostræ tranquillitati vos commendantes, eius cura fruemini. Propterea siquidem & Ioannem videlicet decurionem eligentes misimus, qui certissime valeat ea quæ de fide sunt, explanare. Nam & sanctorum episcoporum vniuersali catholicorum Concilio interfuit, & vniuersa quæ gesta sunt, clare nouit: vt per omnia satisfactione suscepta, hi qui (quod non credimus) adhuc dubitant, tandem aliquando ad veram & immaculatam fidem remeare festinent.